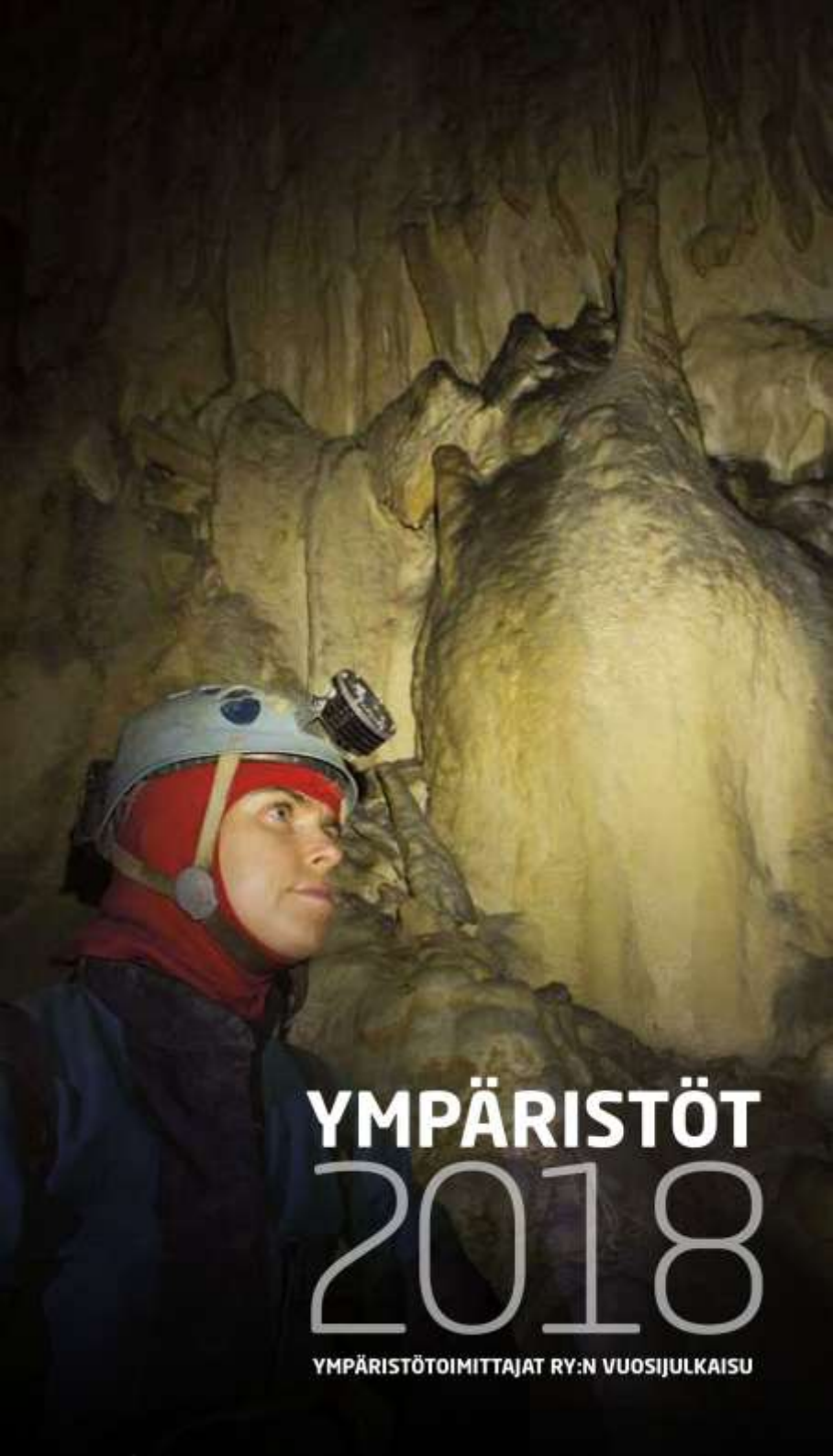

YMPÄRISTÖT 2018

YMPÄRISTÖTOIMITTAJAT RY:N VUOSIJULKAISU

Ympäristötoimittajat ry

Vuonna 1991 perustetun yhdistyksen jäsenet ovat eri medioissa vakituisesti työskenteleviä ammattijournalisteja ja muita aktiivisesti ympäristöasioihin keskittyviä toimittajia.

Järjestämme keskustelutilaisuuksia, yritysvierailuja, koulutustapahtumia, toimittajamatkoja ja muuta toimintaa. Tuomme moniäänisesti esiin ympäristöasioita niin arkipäivän valinnoista kuin maapallon luonnonvarojen käytöstä.

YMPÄRISTÖT

2018

Ympäristöt 2018 on Ympäristötoimittajat ry:n vuosittain ilmestyvän julkaisun uusi painos.

Päätoimittaja: Pekka Virtanen

Toimituskunta:

Kari Ikävalko, Eija Järvinen, Arja Kivipelto, Tuija Käyhkö, Katja Lamminen, Marko Leppänen, Alma Onali, Jukka Palm, Matti Remes, Heli Saavalainen

Copyright: Ympäristötoimittajat ry, kirjoittajat ja kuvaajat

Kannen kuva: Jukka Palm

Takakannen kuvat: Juhani Mänttari, Jukka Palm, Pekka Virtanen

Muut kuvat: Antti Koli, Juhani Mänttari, Jukka Palm, Leena Rantajärvi, Kari Rissa, Pekka Virtanen

Ulkoasu: Kintunjälki

Painopaikka: ?

ISSN 1458-3941

Brysselissä syyskuussa ympäristötoimittajat seurasivat komission lehdistötilaisuutta Brexitistä. Vierailuun kuului myös EU-komissaari Jyrki Kataisen tapaaminen, jossa keskusteltiin muun muassa ajankohtaisista metsä- ja ilmastoasioista. Kuva: Pekka Virtanen

YMPÄRISTÖT

2018

Vuosi 2017 oli yllättävä ympäristövuosi. Maailmalla etenkin Trumpin USA on poukkoilullaan sekoittanut pakkaa pahemman kerran. Kaksi vuotta sitten Pariisissa ilmastokokouksessa nähty väen- tö päästöjen promilleista tuntui absurdilta tilanteessa, jossa tarvitaan paljon suurempia ja nopeampia muutoksia. Jonkinlainen jatkumo toki saatiin aikaiseksi.

Ilmastonmuutoksen, luonnon monimuotoisuuden ja kestävä kehityksen huomioiminen on puheissa jo arkipäivää. Mutta on maita ja toimijoita, jotka eivät tekemisissään ympäristön hyvinvointia ajattele eivätkä myöskään salli keskustelua ympäristöongelmista. Tai jos tieteen ja mielipiteen vapautta vielä onkin, ne eivät pääse vaikuttamaan poliittisen ja taloudellisen jyrän alta.

Eduskunnan ympäristövaliokunnan tapaamisessa olivat mukana muun muassa kansanedustajat Petri Honkonen, Eeva-Maria Maijala, Satu Hassi (pj) ja Veera Ruoho.

Kuva: Pekka Virtanen

Ympäristöt 2018 artikkeleissa kerrotaan Puolasta, Singaporesta ja vähän Pohjois-Amerikastakin. Näissä mais-sa sivuutetaan eri keinoin toimittajien kysymykset ja juttujen julkaiseminen – tai jopa kyseenalaistetaan selvät faktat. Suomessakin erimielisyyksiä on, ja paikoit-tain todelliseen kestävään kehitykseen on matkaa. Mut-ta meillä moniääninen keskustelu on mahdollista ja sii-hen halutaan myös ympäristötoimittajien osallistuvan.

Ympäristötoimittajien työkalupakki on vuosikymmen-ten kuluessa laajentunut. Luonnonsuojelun ja saastut-tamisen rinnalla puhutaan nyt ilmastonmuutoksesta, monimuotoisuudesta, kierrätyksestä ja kestävästä kehi-tyksestä. Uusiutuvien sisällöin puhutaan muun muassa ympäristöterveydestä, työ- ja asuinympäristöistä, bio-taloudesta ja ympäristökulttuurista. Alan tutkimus tuo koko ajan uutta tietoa omalla logiikallaan. Journalismi täydentää tutkimustietoa rohkeiden avauksien ja omien menetelmiensä avulla.

Välillä luonnossa, välillä sisätiloissa. Brysselissä Sirpa Pietikäisen emännöimään tiiviiseen matkaohjelmaan kuului muun muassa Hans Bruyninckxin (EEA) ja Hanna Ahon (Fern) ympäristökatsaukset. Kuvat: Juhani Mänttari, Pekka Virtanen

Tärkeitä kiintopisteitä ovat niin kokonaiset maat ja isot yhteisöt kuin yksittäiset ihmiset arjen valintoineen. Ympäristötoimittajat saivat mielenkiintoisia vertailukohtia vieraillessaan viime vuonna Brysselissä ja eduskunnan ympäristövaliokunnassa. Näkökulmia haettiin myös Puolasta ja Viron Saarenmaalta sekä kotimaassa muun muassa Ruokatiedon, MTK:n, Kiinteistöliiton, Metsähallituksen, UPM:n, John Nurmisen säätiön, Postin ja Konneveden kunnan tilaisuuksissa.

Toukokuussa ympäristötoimittajat vierailivat vuonna 1906 perustetussa Vilsandin kansallispuistossa. Se oli laatuaan ensimmäinen koko Venäjän tsaarikunnassa. Kuva: Juhani Mänttari

Ympäristötoimittajat ry:n vireä jäsenkunta ja sidosryhmäläiset ovat eri tavoin mahdollistaneet yli neljänneksivuosisadan jatkuneen toiminnan. Jos viime vuosi oli monipuolinen, on sitä myös kuluva vuosi. Tulossa on muun muassa maineikas Ympäristöjournalismin päivä syksyllä.

Sosiaalinen media vaikuttaa entistä voimakkaammin perinteisen painetun ja sähköisen median rinnalla. Meidän kehitämme uutta, mutta Ympäristöt-julkaisu on myös osoittanut paperijulkaisun merkityksen. Se koostaa kompaktiin pakettiin sekä ympäristötoimittajien että ympäristöasioita tärkeinä pitävien tahojen yhteystiedot.

YMPÄRISTÖT-JULKAISUN TOIMITUSKUNTA

- 1 Ympäristöt 2018
- 7 **Jukka Palm:** Luolailua Ranskan Vercorsissa
- 12 **Leena Rantajärvi:** San Franciscossa aiheena ilmastonmuutos
- 16 **Katja Lamminen:** Puola vähät välittää päästöistään
- 22 **Kari Rissa:** Singaporen sade- ja teräsmetsistä

Julkaisussa mukana

Akkukierätyt Pb Oy
 Arktinen keskus, Lapin yliopisto
 Fennia
 Energiateollisuus ry
 Fennovoima Oy
 Finanssialan Keskusliitto
 Finavia Oyj
 Fortum
 Forum Virium Helsinki
 Helsingin Satama / Port of Helsinki
 Ilmansuojeluyhdistys ry
 Helsingin seudun ympäristöpalvelut HSY
 Hill and Knowlton Finland Oy
 John Nurmisen Säätiö
 Joutsenmerkki / EU-ympäristömerkki
 Karl Fazer Oy Ab
 Kaupan liitto
 Kauppakeskus Sello
 Kemijoki Oy
 Kemianteollisuus ry
 K-ryhmä
 Kiinteistöliitto
 Konneveden kunta
 Kuusakoski Oy
 Lassila & Tikanoja Oyj
 Liikenteen turvallisuusvirasto TRAFI
 Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
 Metsähallitus

Metsä Group
Metsäteollisuus ry
Motiva Oy
Oilon Oy
Neste Oyj
Nordkalk Oy Ab
Outotec Oyj
Patentti- ja rekisterihallitus PRH
Pohjoismaiden Investointipankki NIB
Pohjolan Voima
Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskus Oy
Teollisuuden Voima Oyj
Rakennusteollisuus RT
Rudus Oy
Senaatti-kiinteistöt
Scania
SER-kierrätys
Sinebrychoff
SOK / S-ryhmä
Stora Enso Oyj
Suomen Akatemia
Suomen itsenäisyyden juhlarahasto Sitra
Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy
Suomen Rengaskierrätys Oy
Svenska lantbrukssällskapens förbund SLF
Teknologiateollisuus ry
Tradeka
Uudenmaan liitto
UPM
Vaisala
Wärtsilä
Vapo
WWF Suomi
Ympäristöteollisuus ja -palvelut YTP ry
Ölji- ja biopolttoaineala ry

LUOLAILUA

Ranskan Vercorsissa

TEKSTI JA KUVAT: JUKKA PALM

Taina Nyman laskeutuu Gour Fumantin vertikaaliluolaan.

**Grotte de Gournierin uumenissa
virtaava maanalainen joki on kristallinkirkas.**

K illun köyden jatkeena helsinkiläisen kerrostalon rappukäytävässä, portaikon yllä, ja koetan saada tolkkua päälläni olevista rensseleistä. Ylä- ja alavaljaat, keskusmailloni, rintajammeri, lehmänhännät, laskeutumislaitte, jalkalenkki, käsijammeri, jarrusulkurengas. **Dare Talvitie** opastaa, kuinka ne liittyvät toisiinsa ja kuinka niitä kutakin erilaissa tilanteissa noustessa tai laskeutuessa köysiä pitkin käytetään.

Myöhemmin kesällä katselen nyrkinkokoisia mustia piimukuloita, jotka täplittävät vertikaaliluola Scialet Michellierin toffeenruskeaa seinämää. Köysi heijaa hiljaa kuilun puolivälissä, jalkojen alla on 15 metriä tyhjää. Rappukäytävässä ja kiipeilyseinällä opitut köysiluolailun alkeet ovat nyt vihdoin käytössä.

Grenoblen lähellä olevaa Vercorsin kalkkikiviylänköä rei'ittävät sadat luolat. Tämä on nykymuotoisen luolailun syntyseutua, yhtä klassinen kuin Alpit vuorikiipeilylle. Ulkomaan retkikunta on laajin Suomen luolaseuran koskaan järjestämä. Parin viikon matkalla luolia koluaa 17 henkeä. Kaikkiaan teemme 44 retkeä 9 eri luolastoon. Koska luolailussa on riskinsä, on toiminta

Elina Saarinen ja Paul MacKrill ylittävät Grotte de Gournierin sisäänkäynnin edustalla olevaa maanalaista järveä.

järjestelmällisesti organisoitu, eikä sooloilulle ole sijaa. Retkikunnan hermokeskus on majapaikassamme Méaudren kylässä Eymesin leirintäalueella. Siellä vuorossa oleva päivystäjä pitää kirjaa siitä, mitkä ryhmät ja millä kokoonpanolla ovat menossa mihinkin luolaan. Muistiin merkitään luolaan menoaika ja se, mihin aikaan sopii odottaa kuittausta ulostulosta. Jokaisella luolaryhmällä on nimetty vetäjä, joka huolehtii, että tieto kulkee ja retki sujuu turvallisesti.

Vaikuttavampia luolia on Grotte de Gournier. Pieni osa siitä on kaikille avoin pääsymaksullinen turistiluola. Asianmukaisesti varustautuneet omatoimiset luolailijat voivat kulkea ”villin” luolan puolelle. Sinne vievän reitin äärellä väreilee pienen maanalaisen järven pinta. Jääkylmä vesi on ylitettävä, jotta pääsee kiipeämään kapealle ja liukkaalle hyllylle ja hivuttautumaan sitä pitkin köysiin turvautuen noin 10 metrin korkeudella järven yläpuolella olevalle varsinaiselle sisäänkäynnille. Tästä eteenpäin edetään kävellen, kiipeillen ja välillä lohkareiden lomitse ryömien. 18 kilometriä pitkä luola on valtava. Seinämät ovat välillä kymmenien metrien

Taina Nyman ihailee luolamuotoa, litteää ja läpikuultavaa verhoa, Scialet Michellierin alimmassa osassa 100 metriä maan alla.

päässä toisistaan. Luolamuotoja on paljon. Pylväsmäisiä stalaktiitteja ja stalagmiitteja, pienempien tippukivien rivistöjä ja altaita. Lattia on kuin kumpuilevaa kallio-
maastoa, jota halkovat lukuisat kanjonimaiset urat ja jonka päälle on ripoteltu paljon lohkkareita. Seinämistä ja katosta irronneet lohkkareet ovat suuria, autonko-
koisista talonkokoiisiin. Noin 850 metrin päässä luolan suulta alkaa ryömintäreitti, josta pääsee putkahtamaan upeaan maanalaiseen jokeen. Vaaleat kalkkikiviseinä-
mät kohoavat pystysuorina korkeuksiin. Kallion pinta on kauttaaltaan kuin taltalla muotoiltu. Kristallinkirkas vesi virtaa kohti maanalaista järveä. Sinne suuntaamme mekin muutaman tunnin retken jälkeen.

Suomen luolaseura ry: www.caving.fi

Elli Karhu (oik.), Dare Talvitie ja Janne Rytisalo viemärinkannella peitetyllä Scialet Michellierin sisäänmenoaukolla.

Kartanlukutuokio Grotte du Bergerin luolassa.

Vehmaista näkymistä huolimatta San Francisco kärsii vesipulasta. Vesi puhdistetaan ja kierrätetään käyttöön yhä uudestaan.

San Franciscossa

AIHEENA ILMASTONMUUTOS

TEKSTI JA KUVAT: LEENA RANTAJÄRVI

Ilmaston lämpeneminen huolestuttaa Kaliforniassa. Aihe oli keskeisenä teemana lokakuussa San Franciscossa Tiedetoimittajien 10. maailmankonferenssissa – presidentti Trumpista huolimatta, tai ehkä juuri hänen vuoksensa. Kaliforniassa metsäpalot ovat olleet tänä syksynä poikkeuksellisen tuhoisia. Osavaltion on

myös varauduttava merenpinnan nousuun. Kalifornia kärsii vesipulasta. Vettä puhdistetaan ja kierrätetään takaisin käyttöön vedenpuhdistuslaitoksilla. Laitokset sijaitsevat rannikolla, ja niiden toimivuus on turvattava muuttuvissa olosuhteissa. Osavaltion tavoitteena on vähentää kasvihuonekaasujen määrä puoleen nykyisestä vuoteen 2050 mennessä. Aurinkoenergian varastoimisen menetelmiä kehitetään kuumeisesti.

Miten päästöjä kannattaisi mitata?

Tiedetoimittajien konferenssiin osallistui lähes 1 500 tiedeviestijää yli 70 maasta. Konferenssissa tutkijat käsittelevät ilmastomuutosta globaalista näkökulmasta. He pohtivat esimerkiksi sitä, miten hiilidioksidipäästöjen väheneminen voitaisiin varmistaa globaalein mittauksin. Mikä neuvoksi, jos esimerkiksi Kiina kertoo todellista vähäisemmät päästöt? Päästömäärien luotettavaan havainnointiin kehitetään UC Berkeleyyn yliopis-

Tiedetoimittajien konferenssin osallistui väkeä yli 70 maasta. Tässä osa heistä tutustumassa UC Berkeleyn yliopiston kampukseen.

tossa, San Franciscon lähellä, satelliitteihin perustuvaa menetelmää. Yliopistossa tutkitaan ilmastomuutosta myös yhteiskunnallisesta näkökulmasta: Kuumuus vähentää työtehoa, herättää ihmisissä vihaa ja turhautuneisuutta ja lisää väkivaltaisuutta. Intiassa on havaittu itsemurhien määrän kasvavan lämpötilan noustessa.

Tutkijoiden ja toimittajien suhteesta

Tiedetoimittajien omassa paneelissa käytiin keskustelua tutkijoiden ja toimittajien suhteesta. Yhdistävänä tekijänä todettiin se, että sekä tutkija että toimittaja etsivät totuutta. Tutkimustuloksista kerrottaessa he voivat kuitenkin ajautua ristiriitaan. Toimittaja on tarinan kertoja. Tutkija sen sijaan haluaa, että kaikki esitetään tarkasti. Toimittajan on tärkeää muistaa, että tutkija yrittää päästä selville hyvin monimutkaisista asioista. Siksi läpinäkyvyyttä on se, että tulosten ja tekniikkojen

< Jylhät kalliot, vesiputoukset ja vuoristo-
niityt houkuttelevat Yosemiten kansallis-
puistoon 5 miljoonaa kävijää vuodessa.

epävarmuuksista kerrotaan. Tutkijan
olisi puolestaan pyrittävä ymmärtä-
mään toimittajan työtä.

Vierailu Yosemiten kansallispuistoon

Suomalaiset tiedetoimittajat kävivät
parin päivän vierailulla Yosemiten
kansallispuistossa, joka sijaitsee
San Franciscosta kaakkoon Sierra
Nevadassa. Puiston jylhät kalliot ve-
siputouksineen ja niittyineen houkuttelevat paikalle
vuosittain 5 miljoonaa kävijää. Puiston laajuus on noin
300 000 hehtaaria. Alueella elää noin 300–500 musta-
karhua ja myös paljon susia. Karhun ja ihmisen kohtaa-
misia sattuu usein, vuonna 2016 niitä oli noin 40. Puis-
tossa tehdään monitieteistä tutkimusta muun muassa
ilmastonmuutoksen vaikutuksesta alueen luontoon.
Esimerkiksi yksi puiston kotoperäisistä lajeista, pieniko-
koinen jäniseläin amerikanpika, on täysin riippuvainen
talvikauden lumipeitteestä.

BRIDGING SCIENCE & SOCIETIES

Tiedetoimittajien 10. maailmankonferenssi

San Francisco 26.-30.10.2017

<http://wcsj2017.org/>

PUOLA

vähät välittää päästöistään

TEKSTI: KATJA LAMMINEN KUVAT: ANTTI KOLI

Puolassa ei kierrätetä jätteitä. Talvisin sen kaupungeissa tukehdutaan voimaloista tupruavaan hiilipölyyn. Pelloilla ja metsissä uurastetaan tehottomasti. Ravinteet valuvat jätevesilaitoksista ja pelloilta Itämereen, jonka laineet lyövät myös Suomen rannoille.

Puola ei silti ole mikään köyhä tuppukylä. Maa pumppaa EU:sta mojavat määrät rahaa. Sen huomaa muun muassa ajellessaan Varsovasta ulos vievillä tultierillä valtateillä. Ympäristönsuojeluun valtio ei kui-

< Varsovan suurimman jätevesilaitoksen modernisointi vuonna 2012 maksoi 800 miljoonaa euroa, josta EU:n osuus oli noin 60 prosenttia. Nyt laitos täyttää fosforinpoiston osalta Helcomin vaatimukset.

tenkaan juuri EU-pottiaan tuhlaa. Miten se on tiukasti säännellyssä, ympäristötavoitteita tursuavassa yhteisössä mahdollista? Missä luuraa valvonta ja ukaasit? Yhteisessä unionissa pelataan vaihtelevin säännöin.

Tarkastellaanpa tarkemmin Puolan ravinnekuormitusta. Liki 40 prosenttia kaikesta Itämereen päätyvästä fosforista valuu Puolasta. Puolan vuotuinen lasti on lähes 10 000 tonnia. Määrä on yli kaksinkertainen Suomen kuormitukseen verrattuna. Nämä vuoden 2012 luvut ovat peräisin Euroopan tilintarkastustuomioistimelta.

Puola on luvannut vähentää yhdyskuntajätevesiensä aiheuttamaa fosforikuormitusta useita tuhansia tonneja EU-direktiivin vaatimusten mukaisesti.

Kaikki ei kuitenkaan suju kuin tanssi, sillä EU:n tilintarkastustuomioistuin vaati viime vuonna Puolaa tehostamaan toimiaan Itämeren rehevöitymisen torjumiseksi.

Enkin maataloudessa vesiensuojelu on retuperällä ja asenne välinpitämätön. Puolan fosforipäästöistä noin 60 prosenttia koostuu hajakuormituksesta, josta valtaosa valuu pelloilta.

Puola toimii EU:n nitraattidirektiivin vastaisesti ja jättää toteuttamatta Helcomin suositukset eläinten lannan käsittelystä. Hallitus ei ole myöskään laatinut minkäänlaista ohjelmaa maatalouden päästöjen hillitsemiseksi.

“Ongelma on, ettei ympäristöviranomaisilla ole Puolassa valtaa maatalouden asioihin, eikä ympäristönsuojelu kiinnosta suurinta osaa Puolan maatalouspuolen toimijoista”, toteaa Puhdas Itämeri -hankkeiden johtaja **Marjukka Porvari** John Nurmisen säätiöstä.

**Ympäristötoimittajien lisäksi Białowieżan
suojelualueella liikkui retkipäivänä useita
koululaisryhmiä.**

Puolassa tupataan ajattelemaan, että ympäristönsuojelun vuoro koittaa vasta, kun maa on rikastunut muiden EU-maiden tasolle. EU:n tuet ovat kuluneet talouden ja infrastruktuurin kohentamiseen, kun taas ympäristönsuojelu on jäänyt lapsipuolen asemaan.

Ministerineuvos **Johanna Birkstedt** Suomen Varsovan-suurlähetystöstä kertoo, että tällä hetkellä joka neljäs EU:n rakennerahaston euroista kilahtaa Puolan kirstuun. Puola saa vuosittain noin 12 miljardia euroa ja siihen vielä maataloustuet päälle.

Marjukka Porvarin mielestä EU voisi yrittää taivuttaa Puolaa vastuullisempaan vesiensuojeluun maataloustukien ja rahallisen avun kautta. EU-tuomioistuinkin saattaa puuttua laiminlyönteihin.

Jotta koko juttu ei menisi synkistelyksi ja syyttelyksi, esitän, että suomalaisten kannattaisi tunkeutua Puolan maaperälle hoitamaan ympäristöongelmat kuntoon.

< Ympäristöjärjestöjen mielestä Puolan valtio suorittaa hakkuita liian lähellä Białowieżan suojeltuja ikimetsäalueita.

Meiltä löytyy vihreän teknologian osaamista ja ratkaisuja joka lähtöön. Aloitetaan vaikka pullonpalautussysteemin luomisesta ja voimaloiden päästöjen suodattamisesta. Seuraavaksi osaamista voidaan viedä pelloille ja metsiin.

Puolan maaperälle uskaltaneet suomalaisyrittäjät keuhvat kilvan toimintaympäristöä. Maassa on rahaa vaikka mihin ja kysyntää vaikka mille. Tarvitaan vain uskallusta.

Ympäristötoimittajat reissasivat Puolassa 23.-27.5.2017

VIILTOJA
Singaporen
SADE- JA TERÄSMETSISTÄ

TEKSTI JA KUVAT: KARI RISSA

Iso vihreä papukaija lehahtaa suoraan kohti. Levittää siipensä auki ja laskeutuu olkapäälleni. Pian selkääni laskeutuu kaksi vähän pienempää papukaijaa. Parikymmentä muuta lintua lentää ympärilläni. Niiden huuto ja kirkuna käyvät korviini.

Olen Aasian suurimmassa lintupuistossa Singaporessa. Jurong Bird Parkissa on lintuja yli 8 000. Niitä on kaikkialta maailmasta. Eri lajeja on jopa yli 400.

Täällä osa linnuista voi lentää vapaasti suurissa kateuissa häikeissä. Flamingot, joutsenet ja pelikaanit saavat kulkea vapaasti altaasta toiseen. Mutta osa linnuista – esimerkiksi kotkat ja sarvinokat – joutuu nyhjäyttämään pienissä häikeissä.

Jurong Parkin lintupuisto perustettiin jo vuonna 1971. Silloin se oli kaukana keskustasta. Nykyisin moottoritiet, teollisuushallit ja korkeat kerrostalot puristavat sitä joka puolelta.

Maailman toiseksi tiheimmin asuttu alue

Vielä sata vuotta sitten Singapore oli tiikereiden, apinoiden ja muiden villieläinten asuttamaa trooppista sademetsää. Nyt se on maailman toiseksi tiheimmin asuttu

Singaporen Bird Parkissa voi tutustua läheltä moniin eksoottisiin lintuihin, siellä on muun muassa flamingoja, pelikaaneja ja erilaisia papukaijoja.

Singapore on tiheään rakennettu. Muutamassa keskustan rantapuistossa elää kuitenkin saukkoja, joista on tullut ihmisten suuria ilonaiheita.

alue. Singaporen pääsaari on kooltaan vain noin 25 kilometriä kertaa 45 kilometriä. Tällä alueella asuu jo noin 5,6 miljoonaa ihmistä.

Suurin osa singaporelaisista asuu tiheään rakennetuissa korkeissa pilvenpiirtäjissä, joissa kerroksia voi olla jopa yli sata.

Kohta koko maa-alue alkaa olla rakennettu täyteen. Seuraavaksi asumiskäyttöön aiotaan vallata Singaporen edustan merialueet. Huimia tulevaisuudensuunnitelmia esitellään jo.

Onneksi tilaa on kuitenkin jätetty – ainakin toistaiseksi – puistoille ja virkistysalueille. Noin kolmannes

Singaporen maa-alueesta on vielä erilaisia viheralueita.

Jopa palan aitoa sademetsäluontoa voi vielä kokea muutamassa pienessä kansallispuistossa. Singaporen alkuperäiset luonnonvaraiset eläimet ovat kuitenkin sukupuuton partaalla. Niille ei enää ole elintilaa asutuksen laajentuessa ja metsien kadotessa.

Saukot telmivät rantapuistossa

Singaporen edustan merenrantaa on jo täytetty, ja sinne on perustettu hieno kaupunkipuisto Garden by the Bay. Reilun sadan hehtaarin puistoon löysivät neljä vuotta sitten tiensä myös saukot. Nyt täällä aivan Singaporen keskustan tuntumassa sijaitsevassa puistossa asustaa jo useita saukkoperheitä.

Paikallisten biologisten mielestä Singaporen vesireitit ovat esimerkki tasapainoisesta ekosysteemistä.

Singaporen tunnuseläimiksi nimetyissä saukoissa ruumiillistuu ajatus puutarhakaupungista. Missään muualla maailmassa saukot eivät elä aivan kaupungin keskustassa.

Garden by the Bayn alueella saukot ovat tottuneet ihmisiin. Itsekin törmäsin saukkoon, joka nousi pensaiden suojassa merestä ja juoksi tien yli aivan edestäni.

Saukkojen asuinpaikkojen lähinaapurustossa komeilee maailman toiseksi kalleimmaksi rakennuskompleksiksi kehuttu Marina Bay Sands. Sen kolmeen 55-kersiseen torniin mahtuu 2 500 huoneen hotelli, iso kongressikeskus, kymmeniä ravintoloita, merkkitarvikelätkä ja kasino.

Hotellin kattotasanteella 200 metrin korkeudessa voi uida ja katsella samalla maisemia yli Singaporen kaupunkivaltion. Illalla tarjolla on hieno valoshow.

Kultaa ja marmoria hohkaavasta kauppakeskuksesta löytyy iso joukko maailman kalleimpia liikkeitä: Dior, Gucci, Ralph Lauren, Chanel, Hermès, Prada, Armani, Cartier. Tälläkään kertaa minulla ei ollut niihin asiaa.

Mutta joillakin täytyy Singaporessa olla varaa shop-pailuun. Eivät nämä eliitiltä tuoksuvat brändit muuten täällä olisi.

Suuret tuloerot

Singaporen liikekeskuksessa pilvenpiirtäjät nousevat huimiin korkeuksiin. Teräs ja lasi kylpevät päiväntasaajan auringossa. Tunne on samanlainen kuin esimerkiksi New Yorkissa, Hongkongissa tai Shanghaissa.

Täällä tehdään etenkin finanssipalveluilla sekä merenkululla rahaa – ja ilmeisen hyvin. Nyt Singaporen bruttokansantuote asukasta kohden on noin kaksi kertaa sen, mitä meillä Suomessa.

Singaporen dollarikolikoilla on kuitenkin myös toinen puolensa: tuloerot ovat maailman suurimpia. Kun osalla väestöstä menee todella hyvin, niin osa elää toimeentulon minimillä. Esimerkiksi suuri osa eläkeläisistä joutuu jatkamaan työntekoa, jotta he pystyvät tulemaan toimeen.

Valtaosan raskaista töistä tekevät ulkomailta tulleet siirtotyöläiset, jotka saavat minimipalkkaa ja ovat vailla kunnollista sosiaaliturvaa.

Nykyajan Singapore on rakennettu teräksestä ja lasista. Kun maa-alaa on kaupungissa vähän, on menty koko ajan ylöspäin.

Singaporesta löytyy myös rippaus aitoa sademetsää kaupungin kasvitieteellisessä puutarhassa. Siellä viihtyvät myös varaanit.

Sademetsä keskellä Singaporea

Varo käärmeitä, hyttysiä ja kuumuutta. Älä poikkea reitiltä. Näin minua varoitetaan, kun lähden kiertämään keskellä Singaporea sijaitsevaa sademetsää.

Päiväntasaajalla on kuuma ja kostea päivä, mutta syvällä sademetsän siimeksessä helpottaa. Aurinko ei pääse tänne suoraan paistamaan.

Tämä pieni, muutaman hehtaarin sademetsä on osa Singaporen kasvitieteellistä puutarhaa. Metsä on pystytetty säilyttämään lähes alkuperäisessä kunnossa. Hakkuita ei ole tehty. Saan jonkinmoisen kuvan siitä, millainen Singapore oli luonnoltaan vielä sata vuotta sitten.

Sademetsän lisäksi kasvitieteellisen puutarhan erikoisuuksiin kuuluu maailmanluokan orkideapuutarha. Täällä kukkivat läpi vuoden tuhannet tropiikin orkideat komeissa väreissään.

Kasvitieteellisestä puutarhasta on vajaan kymmenen kilometrin heitto Singaporen eläintarhaan, jota pidetään maailman parhaana sademetsään rakennettuna eläintarhana. Singaporen eläintarha on nykyään niin sanottu avoin eläintarha, jossa eläimet on eristetty vierailijoista vallihaudoilla.

Singaporen plenehköksi supistunut kiinalaiskaupunginosa, "China town", sijaitsee korkeiden uudisrakennusten puristuksessa. Vanhat rakennukset on peruskorjattu turistien tarpeita ja toiveita ajatellen.

Täällä asustelee orankeja, tiikereitä, gepardeja, kirahveja, leijonia, seeproja, puumia, paviaaneja ja runsaasti muita eläimiä. Eläintarhassa on tällä hetkellä yli 300 eri lajia. Niistä uhanalaisia on joka kuudes.

Sananvapaus rajoitettu

Perusteiltaan Singapore on demokratia. Valta on kuitenkin ollut jo yli viisikymmentä vuotta yhdellä puolueella,

People's Action Partylla. Se on sanellut maan kehityksen.

Singapore on kieltoyhteiskunta, jossa on tunnetusti ankara rikoslainsäätö. Esimerkiksi huumeiden salakuljettamisesta voi seurata kuolemanrangaistus hirttotuomiona. Myös raipaniskut kuuluvat edelleen rangaistusvalikoimaan.

Roskien heittämisestä kadulle voi saada jopa yli 500 euron sakon. Onneksi jätin purukumit tällä kertaa kiltisti kotimaahan.

Singaporessa on myös rajoitettu sananvapautta. Hallituksen avointa julkista arvostelua ei hyväksytä. Päättödotusvälineet ovat valtion kontrollissa. Viranomaiset eivät pidä toimittajista, jotka tekevät vaikeita kysymyksiä.

Itse olin tekemässä juttuja Singaporessa viime kesänä. Pyysin hyvissä ajoin, jo pari kuukautta ennen matkaani, Singaporen työvoimaministeriön ja Työterveyslaitoksen kautta muutamia asiantuntijahaastateltavia ja ehdotuksia hyviksi yritysvierailukohteiksi. Niitä luvattiin.

Kun pääsin paikan päälle pitkään venyneiden akkreditointi- ja viisumiselvitysten jälkeen, ei mikään tuntunut enää onnistuvan. Sopivaa haastateltavaa ei kuulemma sittenkään löytynyt eikä yritystäkään. Eikä niitä ainakaan ehditä järjestää.

Yksi haastattelu sentään järjestyi (aiheena Singaporen hyvin kehittynyt työturvallisuus). Haastattelutilaisuuteen tuli oikein pätevän asiantuntijan lisäksi kolme muuta henkilöä, ilmiselvästi valvomaan. Yksi heistä keskeytti heti, kun kysyin "väärästä" asiasta.

Lopulta sähköpostiviestissä annettiin ymmärtää, että toinen toivomani haastattelu (aiheena Singaporen kiinnostava uusi Re-Employment-järjestelmä) voisi onnistua sähköpostitse. Ajattelin, että hyvä edes näin. Tein kysymykset ja lähetin ne työvoimaministeriön tiedotuspäällikölle. Vastauksia en ole saanut.

Viimeisimmässä kansainvälisessä sananvapausvertailussa Suomi on sijalla 3, Singapore sijalla 151.